

Studnia w Malinowie K.Bs-03.35

Długość: 18 m (nowe 8 m)

Głębokość: 6,5 m

Rozciągłość horyzontalna: 8 m

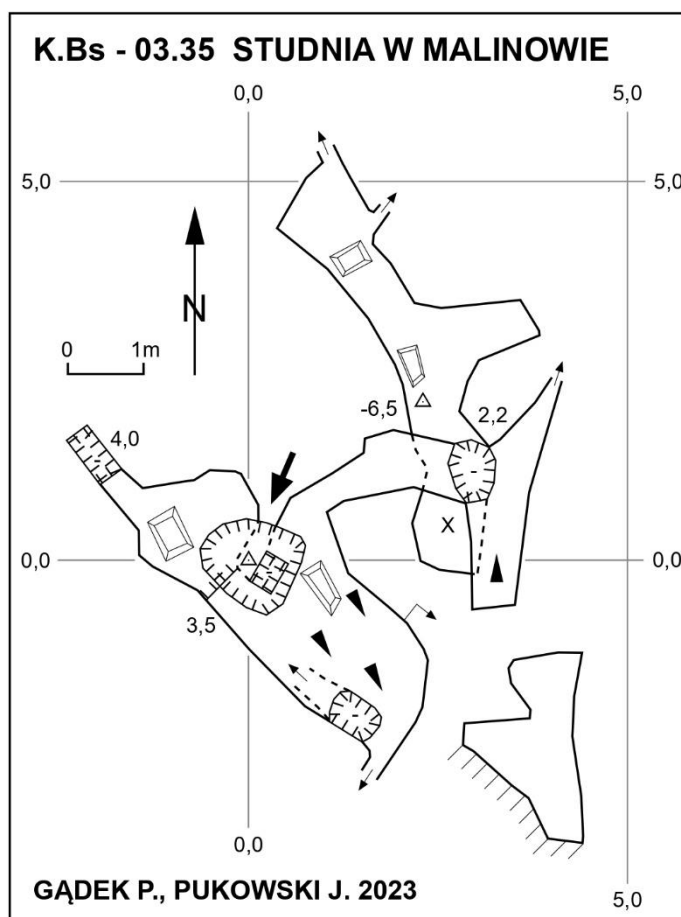
Położenie: Beskid Śląski, Malinów (1117 m n.p.m.)

GPS: N 49°39'39,61", E 18°58'07,62"

Wysokość bezwzględna: 1003 m n.p.m.

Opis dojścia: Od szlabanu na Przełęczy Salmopolskiej idziemy szeroką stokówką w stronę Baraniej Góry 670 m. Następnie zakreścamy na NE i idziemy drogą leśną 290 m. Przed wyraźnym rowem zakreścamy na NNE i po 40 m znajdujemy otwór zasłonięty kratą. Dojście nieskomplikowane, otwór łatwy do znalezienia. Zwiedzanie trudne ze względu na ciasnotę i niestabilność.

Opis: Przez obszerną studnię o głębokości 3,5 m wchodzimy do niewielkiej salki szerokości 1,6 m i długości 2,5 m, ograniczonej z lewej strony pochyłą półką. W kierunku NW za przewężeniem wchodzimy nad niewielki wylot głębokiej niedostępnej studni. Spod otworu można jeszcze iść na NE. Po przeczołganiu się pod skałą wychodzimy nad niewielką studzienką prowadzącą do ślepej zawaliskowej salki, w

Otwór

której znajduje się dno jaskini -6,5 m. Jej łączna długość to 5,5 m, szerokość ok. 0,7 m i wysokość ok. 2 m. Znajdują się tam kości prawdopodobnie lisa.

Jaskinia osuwiskowa, powstała w piaskowcach warstw godulskich górnych. Otwór był naturalnym zapadliskiem. Dno pokryte jest rumoszem, gruzem i większymi blokami. Światło sięga do dna studzienki wejściowej. Zimą zaobserwowano bardzo silny wywiew z jaskini. W otworze rosną

mchy i paprocie. W jaskini występują pająki (Meta menardi), muchówki i ćmy.

Historia eksploracji:

Jaskinia odnaleziona przez G. i R. Klassków, znana wcześniej lokalnej ludności.

10.05.1992 – pomiary starych partii (J.

Pukowski, J. Pawełek, G. Klassek)

04.06.2017 – odkrycie nowej salki (P. Gądek, B. Gądek)

06.01.2023 – pomiary jaskini (P. Gądek, J. Pukowski)

Okolice otworu

Wejście do nowych partii

